

1. Pr-vní za-sta-ve - ní vě - rně při-po-mí - ná, co vše způ-so-bi - la na - še tě-žká vi - na.

Člo-věk Bo-ha sou-dí, Bůh to ti - še sná - ší, z hlou-bi sr-dce pla - tí ce-nu spá-sy na - ší.

2. zastavení

Za hřích, jehož já jsem neuměl se zříci,
na smrt Pána vydal vladař nevěřící.
Nestačilo ani kruté zbičování,
pod břemenem kříže Kristus Pán se sklání.

3. zastavení

Neunese tíhu kříže potupného,
protože lpí na něm hříchy světa všeho.
Na kolena klesá za všechny, kdo hřeší,
za ně znovu vstává k pouti stále těžší.

4. zastavení

Ach, kdo změní bolest matky, která vidí
syna zmučeného tupou zlobou lidí!
Je to i mé záští, rouhání a pýcha,
pro něž matka svatá nad svým synem vzdychá.

5. zastavení

I když sám se katům Kristus neprotiví,
mají strach, že kříž svůj nedonese živý.
Šimona z Cyreny rázně přinutili
Pánu dopomoci k tajemnému cíli.

6. zastavení

Jiná duše vroucí, nikým nevolaná,
stírá krev a špínu z tváře Krista Pána.
Kéž jak Veronice v bílou roušku kdysi,
navždy nám Pán vtiskne do srdce své rysy.

7. zastavení

Opuštěný pastýř nevěrného stáda
v samé městské bráně znovu těžce padá,
za krutost a křivdy, za zrady a zlobu
i za tajné hříchy obílených hrobů.

8. zastavení

Nárek žen ho zdvíhá z trýznivého pádu,
Pastýř naposledy mluví k svému stádu:
Šetřte svoje slzy pro své vlastní viny,
plačte nad svým městem a nad svými syny.

9. zastavení

Cestu kamenitou Pán svou krví světlí;
až pod samou horou stihne ho pád třetí.
Jenom láska Boží, jež nám zhynout nedá,
i při tomto pádu Krista opět zvedá.

10. zastavení

O vše oloupený hříšníky a katy,
ztrácí Pán i chudé, zkrvavené šaty.
Neskryje nás oděv prostý ani drahý:
jak se nahý zrodil, zemře člověk nahý.

11. zastavení

Na kmen sukovitý, oltář lásky Boží,
klade se Král světů se svým věncem z hloží.
Jeho údy svaté, proniknuté hřeby,
jsou most nad propastí, jenž nás vede k nebi.

12. zastavení

Ale dřív, než ten most šťastně překročíme,
pro náš věčný život Pán smrt časnou přijme;
když tvé první Ano, Matko, svatá Panno,
dozní v těžký povzdech: Již je dokonáno.

13. zastavení

Vše je dokonáno, matka nese břímě:
mrtvé tělo syna chová na svém klíně.
Všechny hříchy světa, všechnu jeho spásu
chová na kolenou do skonání časů.

14. zastavení

Ti, kdo za života při svém Pánu stáli,
mrtvé tělo nesou do kalvarské skály.

Za tu službu lásky, co mu prokázali,
brzy je oslaví Kristus zmrtvýchvstalý.